

Zakon o potvrđivanju Ugovora o pitanjima sukcesije

Sadržaj

UGOVOR O PITANJIMA SUKESIJE
ANEKS B DIPLOMATSKA I KONZULARNA IMOVINA
ANEKS C FINANCIJSKA AKTIVA I PASIVA
ANEKS D ARHIVI
ANEKS E MIROVINE
ANEKS F OSTALA PRAVA, INTERESI I OBVEZE
ANEKS G PRIVATNA IMOVINA I STEČENA PRAVA

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor o pitanjima sukcesije, potpisan u Beču 29. lipnja 2001., u izvorniku na engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora o pitanjima sukcesije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

UGOVOR O PITANJIMA SUKESIJE

Predstavnici Bosne i Hercegovine, Republike Hrvatske, Republike Makedonije, Republike Slovenije i Savezne Republike Jugoslavije, u suverenoj jednakosti pet država sljednica bivše So-cijalističke Federativne Republike Jugoslavije,

imajući na umu potrebu da u interesu svih država sljednica i njihovih građana te u interesu stabilnosti u regiji i uzajamnih dobrih odnosa riješe pitanja sukcesije države, proizišle uslijed raspada bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije,

održavši rasprave i pregovore pod okriljem Međunarodne konferencije o bivšoj Jugoslaviji i Visokoga predstavnika u cilju identificiranja i utvrđivanja pravične međusobne raspodjele prava, obveza, imovine i dugova bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije,

djelujući u okviru mandata koji je Visokome predstavniku dodijeljen odlukom Mirovne konferencije u Londonu 8.-9. prosinca 1995., te u svjetlu dogovora između država sljednica i izjava koje je usvojilo Vijeće za provedbu mira i njegov Koordinacijski odbor,

imajući na umu stavove Vijeća sigurnosti u rezoluciji 1022 (1995) o poželjnosti konsenzusnoga rješenja neriješenih pitanja sukcesije,

potvrđujući odluku od 10. travnja 2001. u svezi s raspodjelom imovine bivše SFRJ koja se čuva u Banci za međunarodna poravnanja (tekst odluke priložen je ovome Ugovoru),

prikazujući svoju spremnost na suradnju u rješavanju neriješenih pitanja sukcesije u skladu s međunarodnim pravom, sporazumjeli su se kako slijedi:

Članak 1.

Za potrebe ovoga Ugovora »SFRJ« označava bivšu Socija-lističku Federativnu Republiku Jugoslaviju.

Članak 2.

Svaka država sljednica priznaje načelo po kojemu u svako doba mora poduzimati neophodne mjere za sprječavanje gubitka, oštećenja ili uništenja državnih arhiva, državnoga vlasništva i imovine SFRJ glede kojih u skladu s ovim odredbama ima interes jedna ili više država sljednica.

Članak 3.

Niže navedeni aneksi utvrđuju uvjete po kojima se rješava materija svakoga od tih aneksa:

Aneks A: Pokretna i nepokretna imovina,

Aneks B: Diplomatska i konzularna imovina,

Aneks C: Financijska aktiva i pasiva (osim onih o kojima je riječ u Dodatku ovome Ugovoru),

Aneks D: Arhivi,

Aneks E: Mirovine,

Aneks F: Ostala prava, interesi i obveze,

Aneks G: Privatna imovina i stečena prava.

Članak 4.

(1) Ovime se utemeljuje Stalni zajednički odbor viših predstavnika svake od država sljednica, kojemu mogu pomagati eksperti.

(2) Glavna je zadaća toga Odbora nadzor nad efektivnom provedbom ovoga Ugovora, te da posluži kao forum za raspravljanje pitanja koja se jave tijekom provedbe Ugovora. Odbor može, po potrebi, usvajati prikladne preporuke vladama država sljednica.

(3) Prvi formalni sastanak Stalnoga zajedničkoga odbora sazvat će se na inicijativu Vlade Republike Makedonije u roku od dva mjeseca od stupanja na snagu ovoga Ugovora. Odbor se može sastajati neformalno, na privremenoj osnovi, u bilo koje vrijeme koje odgovara državama sljednicama nakon potpisivanja ovoga Ugovora.

(4) Odbor donosi vlastita pravila postupka.

Članak 5.

(1) Razlike koje mogu proizići iz tumačenja i primjene ovoga Ugovora rješavat će se u prvome redu raspravom među zainteresiranim državama.

(2) Ako se razlike u tim raspravama ne mogu razriješiti u roku od mjesec dana od prvoga priopćenja u raspravi, zainteresirane države će

(a) iznijeti stvar pred neovisnu osobu po njihovu izboru, u cilju brzoga i autoritativnoga utvrđivanja materije, koja će biti poštovana te koja, prema potrebi, može naznačiti konkretne rokove za djelovanje, ili

(b) uputiti stvar na rješavanje Stalnom zajedničkom odboru ustanovljene člankom 4. ovoga Ugovora.

(3) Razlike koje u praksi mogu proizići iz tumačenja izraza korištenih u ovome Ugovoru ili u bilo kojemu kasnijemu ugovoru potrebnome radi provedbe aneksa ovoga Ugovora mogu se dodatno, na inicijativu bilo koje zainteresirane države uputiti na obve-zu-juće rješavanje stručnjaku pojedincu (koji ne smije biti držav-lja-nin nijedne od stranaka ovoga Ugovora) kojega dogovorno ime-nuju stranke u sporu ili, ako se one ne mogu suglasiti, kojega imenuje predsjednik Suda za mirenje i arbitražu OESS-a. Taj stručnjak utvrđuje sva pitanja postupka, nakon konzultacija sa strankama koje su zatražile takvo rješavanje, ako to stručnjak smatra prikladnim, s čvrstom nakanom da osigura brzo i učinkovito razrješenje nesuglasja.

(4) Postupak iz stavka (3) ovoga članka strogo se ograničava na tumačenje izraza korištenih u ugovorima o kojima je riječ, te ni u kom slučaju ne dopušta ekspertu da utvrđuje praktičnu primjenu bilo kojega od tih ugovora. Konkretno, navedeni postupak ne odnosi se na

(a) Dodatak ovom Ugovoru,

(b) Članke 1., 3. i 4. Aneksa B,

(c) Članke 4. i 5. (1) Aneksa C,

(d) Članak 6. Aneksa D.

(5) Ništa u prethodnim stavcima ovoga članka neće utjecati na prava ili obveze stranaka ovoga Ugovora iz bilo koje važeće odredbe koja ih obvezuje glede rješavanja sporova.

Članak 6.

Aneksi ovome Ugovoru i Dodaci Ugovoru i Aneksima sastavni su dio Ugovora.

Članak 7.

Ovaj Ugovor, zajedno sa svim kasnijim ugovorima potrebnima za provedbu aneksa ovome Ugovoru, konačno rješava uza-jam-na prava i obveze država sljednica glede pitanja sukcesije obu-hvaćenih ovim Ugovorom. Činjenica da se on ne bavi nekim drugim pitanjima izvan sukcesije nema utjecaja na prava i obveze država stranaka ovoga Ugovora u odnosu na ta druga pitanja.

Članak 8.

Na temelju reciprociteta svaka država sljednica mora poduzeti potrebne mjere u skladu s njezinim unutarnjim pravom da osigura priznavanje i pravne učinke odredaba ovoga Ugovora pred svojim sudovima, upravnim sudištima i tijelima, te da druge države sljednice i njihovi državljani imaju pristup tim sudovima, upravnim sudištima i tijelima radi osiguranja provedbe ovoga Ugovora.

Članak 9.

Ovaj Ugovor države sljednice moraju provoditi u dobroj vje-ri u skladu s Poveljom Ujedinjenih naroda i u skladu s me-đu-na-rodnom pravom.

Članak 10.

Na ovaj Ugovor ne mogu se stavljati rezerve.

Članak 11.

(1) Ovaj Ugovor podliježe ratifikaciji.

(2) Ratifikacijske isprave moraju se čim prije položiti kod de-pozitara određenog u članku 13. ovoga Ugovora. Depozitar će obavijestiti države sljednice i Ured Visokoga predstavnika o datumu polaganja svake ratifikacijske isprave.

Članak 12.

(1) Ovaj Ugovor stupa na snagu trideset dana nakon polaganja pete ratifikacijske isprave. Depozitar će obavijestiti države sljednice, kao i Ured Visokoga predstavnika, o datumu njegovog stupanja na snagu.

(2) Bez obzira na stavak (1) ovoga članka, članak 4. (3) ovoga Ugovora, članak 5. Aneksa A, članci 1. te 5.-6. Aneksa B, kao i članak 6. te Dodatak Aneksa C, privremeno će se primjenjivati nakon potpisivanja ovoga Ugovora, u skladu s odredbama sadržanima u njima.

Članak 13.

(1) Jedan izvorni primjerak ovoga Ugovora Visoki predstavnik će položiti kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda, koji će djelovati kao depozitar.

(2) Depozitar nakon stupanja ovoga Ugovora na snagu osigurava njegovu registraciju u skladu sa člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda.

Sastavljeno u Beču 29. lipnja 2001. u sedam izvornika na engleskome jeziku, od kojih po jedan zadržava svaka od država sljednica, jedan Ured Visokoga predstavnika, a jedan se pohranjuje kod depozitara.

Za Bosnu i Hercegovinu..... (Zlatko Lagundžija)

Za Republiku Hrvatsku..... (Tonino Picula)

Za Republiku Makedoniju..... (Ilija Filipovski)

Za Republiku Sloveniju..... (Dimitrij Rupel)

Za Saveznu Republiku Jugoslaviju (Goran Svilanović)

DODATAK UGOVORU O PITANJIMA SUKCESIJE

IMOVINA KOD BANKE ZA MEĐUNARODNA PORAVNANJA

1. Pet izaslanstava koja sudjeluju kao ravnopravne države sljednice u pregovorima za razrješenje pitanja sukcesije nakon raspada SFRJ suglasilo se (slijedom prethodnih aranžmana u ime središnjih banaka država sljednica) da se imovina bivše SFRJ (zlato, druge rezerve te udjeli) koja se čuva u Banci za među-narodna poravnanja raspodijeli među njima u sljedećim omjerima:

Bosna i Hercegovina 13,20%

Hrvatska 28,49%

Makedonija 5,40%

Slovenija 16,39%

Savezna Republika Jugoslavija 36,52%

2. Suglasnost pet izaslanstava s naprijed navedenom raspodjelom daje se na temelju dogovora postignutoga na sastancima održanima 21.-23. veljače i 9.-10. travnja 2001. te ni u kojem slučaju ne prejudicira eventualni dogovor o raspodjeli bilo koje druge imovine.

Bruxelles, 10. travnja 2001.

ANEKS A POKRETNA I NEPOKRETNA IMOVINA

Članak 1.

(1) Radi postizanja pravičnoga rješenja, pokretna i nepokretna državna imovina federacije konstituirane kao SFRJ (»državna imovina«) prelazi na države sljednice u skladu s odredbama niže navedenih članaka ovoga Aneksa.

(2) Ostala vlasnička prava i interesi SFRJ obuhvaćeni su Aneksom F ovoga Ugovora.

(3) Privatna imovina i stečena prava građana i drugih pravnih osoba SFRJ obuhvaćeni su Aneksom G ovoga Ugovora.

Članak 2.

(1) Nepokretna državna imovina SFRJ koja se nalazila na teritoriju SFRJ prelazi na onu državu sljednicu na čijemu se teritoriju sada nalazi.

(2) Države sljednice će uložiti maksimalne napore da jedna drugoj pomognu u obavljanju njihovih diplomatskih i konzularnih aktivnosti osiguravanjem pogodne imovine na svom teritoriju.

Članak 3.

(1) Materijalna pokretna državna imovina SFRJ koja se nalazila na teritoriju SFRJ prelazi na državu sljednicu na čijemu se teritoriju nalazila na dan na koji je potonja proglasila neovisnost.

(2) Stavak (1) ovoga članka ne odnosi se na materijalnu pokretnu državnu imovinu od velike važnosti za kulturno nasljeđe neke od država sljednica koja i potječe s teritorija te države, poput: umjetničkih djela, rukopisa, knjiga i drugih predmeta od umjetničkog, povijesnog ili arheološkog interesa za tu državu, te znanstvenih zbirki i važnih zbirki knjiga ili arhiva koji prelaze na tu državu. Zainteresirana država sljednica će tu imovinu identificirati čim prije, a najkasnije 2 godine nakon stupanja ovoga Ugovora na snagu.

(3) Ako je materijalnu pokretnu državnu imovinu SFRJ (osim vojne imovine), koja je prešla na neku od država sljednica u skladu sa stavkom (1) ovoga članka, s njezina teritorija neo-vlašteno odnijela neka druga država sljednica, potonja mora čim prije osigurati povratak te imovine ili platiti punu naknadu za njezino odnošenje.

Članak 4.

(1) Bez obzira na stavak (1) članka 3. ovoga Aneksa, materijalna pokretna državna imovina SFRJ koja je bila dio vojne imovine te države podliježe posebnim aranžmanima koje će međusobno dogovoriti zainteresirane države sljednice.

(2) Glede materijalne pokretne i nepokretne imovine bivše Jugoslavenske narodne armije koja je bila korištena u civilne svrhe, aranžmani iz stavka (1) ovoga članka uvažavat će članke 2. (1) i 3. (1) ovoga Aneksa.

Članak 5.

(1) Države sljednice osnovat će Zajednički odbor za sukcesiju pokretne i nepokretne imovine koji će osiguravati pravilnu provedbu odredaba ovoga Aneksa primjenjivih na materijalnu pokretnu i nepokretnu imovinu (osim vojne imovine) i rješavanje svih problema koji eventualno nastanu tijekom njihove primjene.

(2) Zajednički odbor počinje s radom u roku od 3 mjeseca od potpisivanja ovoga Ugovora.

Članak 6.

Država sljednica na čijemu se teritoriju nalazi nepokretna i materijalna pokretna imovina utvrđuje, za potrebe ovoga Aneksa, o tome je li ta imovina bila državna imovina SFRJ u skladu s međunarodnim pravom.

Članak 7.

Kad slijedom ovoga Aneksa imovina prelazi na neku od država sljednica, njezin naslov i pravo na tu imovinu tretiraju se kao da su nastali na dan kad je ta država proglasila neovisnost, te se smatra da su naslov i prava neke druge države sljednice na tu imovinu prestala postojati od toga datuma.

Članak 8.

(1) Kad materijalna pokretna i nepokretna državna imovina SFRJ prelazi na državu sljednicu u skladu sa člankom 1. do 3. ovoga Aneksa, ta imovina ne podliježe vrednovanju za potrebe ovoga Ugovora, te se za prelazak te imovine na spomenutu državu sljednicu ne plaća nikakva naknada.

(2) Međutim, ako bilo koja od država sljednica smatra da primjena članaka 1. do 3. ovoga Aneksa rezultira znatno neravnopravnom raspodjelom državne imovine SFRJ (osim vojne imovine) među državama sljednicama, ta država može to pitanje iznijeti na Zajedničkom odboru koji će se osnovati prema članku 5. ovoga Aneksa. Zajednički odbor jednoglasnim djelovanjem može poduzeti mjere koje smatra prikladnima u danim okolnostima.

Članak 9.

Odredbe ovoga Aneksa ne diraju u odredbe Aneksa B i D u svezi s diplomatskom i konzularnom imovinom i arhivima.

ANEKS B DIPLOMATSKA I KONZULARNA IMOVINA

Članak 1.

(1) Kao privremenu i djelomičnu raspodjelu diplomatske i konzularne imovine SFRJ, države sljednice odabrale su sljedeću imovinu koja im se ima dodijeliti:

Bosna i Hercegovina	London (veleposlanstvo)
Hrvatska	Pariz (veleposlanstvo)
Makedonija	Pariz (generalni konzulat)
Slovenija	Washington (veleposlanstvo)
Savezna Republika Jugoslavija	Pariz (rezidencija)

(2) Svaki postupak neophodan radi omogućavanja svakoj od država sljednica da stupi u posjed imovine koja joj je dodijeljena mora se obaviti u roku od šest mjeseci od datuma potpisivanja ovoga Ugovora.

Članak 2.

(1) Diplomatska i konzularna imovina SFRJ raspodijelit će se u naravi (tj. kao nekretnine) a ne u obliku novčanih isplata.

(2) U toj raspodjeli Bosna i Hercegovina i Makedonija, dobivaju veći udio no što bi dobili prema ključu MMF-a ili bilo kojemu drugome kriteriju povoljnijemu za Bosnu i Hercegovinu i Makedoniju za raspodjelu te imovine.

Članak 3.

Diplomatska i konzularna imovina osim one koju države stječu u skladu s člankom 1. ovoga Aneksa raspodijelit će se na način da ukupna i konačna raspodjela diplomatske i konzularne imovine u naravi (uključujući i imovinu stečenu u skladu s člankom 1.) što bliže odražava sljedeće omjere po vrijednosti za svaku državu:

Bosna i Hercegovina	15%
Hrvatska	23,5%
Makedonija	8%
Slovenija	14%
Savezna Republika Jugoslavija	39,5%

Članak 4.

(1) Diplomatska i konzularna imovina SFRJ navedena je u popisu koji se nalazi u dodatku ovome Aneksu. Na tom popisu imovina je grupirana prema zemljopisnim regijama. Svaka država sljednica unutar svake zemljopisne regije ima pravo na razmjerni udio prema navodu u članku 3.

(2) Raspodjela imovine obaviti će se sporazumom između 5 država. Ako se ne bude mogao postići sporazum o raspodjeli imovine, države sljednice usvojit će postupak prema kojemu će sva imovina koju je odabrala samo jedna država sljednica pripasti toj državi, a tamo gdje dvije ili više država odaberu istu imovinu, te države će se morati dogovoriti o tome kojoj od njih će pripasti ta imovina.

(3) Osnova za razmjernu raspodjelu imovine je vrednovanje u »Izvješću od 31. prosinca 1992. o vrednovanju imovine i dugova bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije sa stanjem od 31. prosinca 1990«.

(4) Pokretna državna imovina SFRJ koja je dio sadržaja diplomatske ili konzularne imovine prelazi na onu državu sljednicu koja je stekla tu diplomatsku ili konzularnu imovinu.

(5) Pokretna državna imovina SFRJ koja je dio sadržaja diplomatske i konzularne imovine i koja je od velike važnosti za kulturno nasljeđe neke od država sljednica prelazi na tu državu.

Članak 5.

Države sljednice osnovat će Zajednički odbor sastavljen od jednakoga broja predstavnika iz svake od država radi osiguravanja efektivne provedbe članka 3. i 4. ovoga Ugovora. Funkcije Zajedničkoga odbora uključuju:

- (a) verifikaciju te prema potrebi izmjene i dopune popisa iz članka 4. (1),
- (b) ocjenu pravnoga statusa svake imovine, njezinog fizičkog stanja te eventualnih financijskih obveza koje uz nju idu, kao i
- (c) ocjenu vrijednosti imovine ako je to potrebno.

Članak 6.

Zajednički odbor započinje s radom na privremenoj osnovi u roku od 3 mjeseca od datuma potpisivanja ovoga Ugovora.

Članak 7.

Koja god je država sljednica u položaju održavati i popravljati bilo koju diplomatsku ili konzularnu imovinu SFRJ, mora poduzeti potrebne korake u tom cilju, imajući na umu konkretno sljedeće:

- (a) načelo da u svakome trenutku mora poduzeti neophodne mjere za zaštitu od gubitka ili oštećenja ili uništenja te imovine, te
- (b) obvezu da plati naknadu za svaki gubitak, oštećenje ili uništenje koji proiziđu iz propusta da se poduzme takva mjera.

ANEKS C FINANCIJSKA AKTIVA I PASIVA

Članak 1.

Financijska aktiva SFRJ obuhvaćala je cjelokupnu financijsku imovinu SFRJ (poput gotovine, zlata i drugih plemenitih kovina, vezanih računa i vrijednosnica), uključujući osobito:

- (a) račune i drugu financijsku imovinu u ime saveznih resora i ispostava SFRJ,
- (b) račune i drugu financijsku imovinu u ime Narodne banke Jugoslavije,
- (c) deviznu imovinu, uključujući rezerve zlata i drugih plemenitih kovina SFRJ ili Narodne banke Jugoslavije,
- (d) iznose dužne Narodnoj banci Jugoslavije od banaka u drugim zemljama proistekle iz nezavršenih međubankovnih poslova, te su zemlje, ali bez ograničenja na njih, nabrojane u Dodatku 2. ovom Aneksu.
- (e) financijske kvote i prava vučenja SFRJ, Narodne banke Jugoslavije ili drugih saveznih tijela ili ustanova u međunarodnim financijskim organizacijama, kao i financijsku imovinu držanu kod takvih organizacija.
- (f) drugu imovinu SFRJ, uključujući iznose dužne Narodnoj banci Jugoslavije ili SFRJ od drugih dužnika osim onih navedenih pod (a) – (e) gore.

Članak 2.

(1) (a) Financijska pasiva SFRJ obuhvaćala je (uz izuzetak stavaka (2) i (3) ovog članka) dugove SFRJ, dugove za koje je jamčila SFRJ i financijska potraživanja prema SFRJ, te se osobito sastojala od –

- (i) vanjskog duga SFRJ službenim vjerovnicima i među-narodnim financijskim institucijama,
 - (ii) vanjskog duga SFRJ poslovnim vjerovnicima,
 - (iii) iznosa plativih od Narodne banke Jugoslavije bankama u drugim zemljama, proisteklih iz nezavršenih međubankovnih poslova. Te su zemlje, ali bez ograničenja na njih, nabrojene u Dodatku 2. ovom Aneksu,
 - (iv) vanjskog duga SFRJ drugim vjerovnicima osim onih nabrojanih pod (i) – (iii) gore.
- (b) Vanjski dug pod (i) – (iv) gore označava se kao alocirani dug ako se krajnji korisnik duga nalazi na teritoriju određene države sljednice ili skupine država sljednica. Alocirani dug ne podliježe sukcesiji i dužna ga je prihvatiti država sljednica na čijem se teritoriju nalazi krajnji korisnik.
- (c) Obveze SFRJ, Narodne banke Jugoslavije ili drugih saveznih institucija u odnosu na međunarodne financijske organizacije uključene su u vanjski dug SFRJ.
- (2) Financijske obveze koje valja uzeti u obzir prema stavku (1) ovog članka ne uključuju financijske obveze SFRJ prema Sporazumu sklopljenom između SFRJ i Italije 18. veljače 1983. o konačnom rješenju uzajamnih obveza.
- (3) Ostale financijske obveze uključuju:
- (a) jamstva SFRJ ili njene Narodne banke Jugoslavije za štedne pologe u čvrstoj valuti u nekoj komercijalnoj banci ili bilo kojoj njenoj ispostavi u bilo kojoj državi sljednici prije datuma kojim je ova proglasila neovisnost, i
 - (b) jamstva SFRJ za štedne pologe izvršene prije određenih datuma kod ispostava Poštanske štedionice u bilo kojoj od republika bivše SFRJ.

Članak 3.

- (1) Velik dio aktive i pasive SFRJ već je u praksi raspoređen na temelju sporazuma između država sljednica ili sporazuma između njih pojedinačno i dotičnih institucija, a to su:
- (a) udio SFRJ u aktivi i pasivi Međunarodnoga monetarnog fonda,
 - (b) udjeli Svjetske banke i s njom povezanih institucija koje drži SFRJ,
 - (c) dugovanja SFRJ prema Svjetskoj banci,
 - (d) udjeli Europske banke za obnovu i razvitak, Afričke razvojne banke i Interameričke razvojne banke koje je držala SFRJ,
 - (e) dugovi SFRJ prema Europskoj investicijskoj banci,
 - (f) zlato i druge rezerve i udjeli Banke za međunarodna poravnanja (BIS), Basel, koje je držala SFRJ,
 - (g) jamstva SFRJ za štedne pologe izvršene prije određenih datuma pri Poštanskoj štedionici i njezinim ispostavama,
 - (h) onaj dio vanjskoga službenog duga SFRJ kojeg su preuzele neke države sljednice u omjerima utvrđenima sporazumima između svake od njih i članova »Pariškog kluba«,
 - (i) onaj dio vanjskog poslovnog duga SFRJ bankama (tzv. »Londonskog kluba«) na temelju Novoga financijskog sporazuma iz 1988. kojeg su preuzele neke države sljednice u omjerima utvrđenima sporazumima između svake od njih i članova »Londonskog kluba«,
- (2) Glede podstavka (h) i (i) stavka (1) gore, četiri od pet država sljednica sklopile su sporazume s vjerovnicima »Pariškog kluba« i »Londonskog kluba«. Preostala država sljednica, Savezna Republika Jugoslavija, preuzet će odgovornost za sav svoj alocirani dug vjerovnicima »Pariškog kluba« i »Londonskog kluba« i svoj udio u nealociranom dugu takvim vjerovnicima. Očekuje se da će to riješiti preostala potraživanja »Pariškog kluba« i »Londonskog kluba«

prema SFRJ. Zasad je nemoguće predvidjeti ishod rješenja, no rješenjem potraživanja »Pariškog kluba« i »Londonskog kluba« od SRJ zaključit će se, kao i između država sljednica, rješavanje njihovih obveza prema »Pariškom klubu« i »Londonskom klubu«. Države sljednice obustavit će sve postojeće pravne postupke ili financijska potraživanja jedna protiv druge u odnosu na obveze prema »Pariškom klubu« i »Londonskom klubu« nakon potpisivanja ovoga Ugovora, te ubuduće neće pokretati nikakve druge takve pravne postupke ili financijska potraživanja, bez obzira na ishod rješavanja SRJ potraživanja »Pariškog kluba« i »Londonskog kluba«.

(3) Raspodjele prema stavku (1) ovog članka konačne su i nijedna država sljednica neće to pitanje ponovno otvarati u okviru sukcesijskih pitanja.

Članak 4.

Raspodjela imovine na neto osnovi uključuje:

(a) vlasništvo SFRJ 27% udjela u kapitalu Jugoslavenske banke za međunarodnu gospodarsku suradnju kako je postojalo prije njene pretvorbe u poslovnu banku, što će se raspodijeliti među državama sljednicama prema omjerima dogovorenima u članku 5.(2), i

(b) neto iznos dužan Narodnoj banci Jugoslavije od banaka u drugim zemljama, proistekao od nezavršenih međubankovnih poslova, što će se tabelarno prikazati i rasporediti prema omjerima dogovorenima u članku 5.(2). Te su zemlje, ali bez ograničenja na njih, one nabrojene u Dodatku 2. ovom Aneksu

Članak 5.

(1) Financijska imovina u inozemstvu (poput gotovine, zlata i drugih plemenitih kovina, pologa na računima i vrijednosnica), bilo da je u posjedu SFRJ ili Narodne banke Jugoslavije izravno ili stranih banaka, jugoslavenskih udruženih banaka ili predstav-ništava jugoslavenskih banaka u inozemstvu, uključuje sljedeće:

(i) monetarno zlato (271,642.769 oz.) procijenjeno 31. ožujka 2001. na 70,18 milijuna US\$,

(ii) devizni računi u stranim poslovnim bankama procijenjeni 31. ožujka 2001. na 307,61 milijun US\$,

(iii) devizni računi u udruženim bankama SFRJ u inozemstvu procijenjeni 31. ožujka 2001. na 645,55 milijuna US\$, i

(iv) zlato (1209,78 oz.) prethodno u posjedu Komisije za zlato Francuske, Velike Britanije i SAD, procijenjeno 22. svibnja 2001. na 343,76 tisuća US\$.

(2) Raspoloživa financijska imovina u inozemstvu navedena u stavku (1) ovog članka raspoređuje se u sljedećim omjerima koji se odvojeno primjenjuju na stavke (i), (ii), (iii) i (iv):

Bosna i Hercegovina	15,50%
Hrvatska	23,00%
Makedonija	7,50%
Slovenija	16,00%
Savezna Republika Jugoslavija	38,00%

(3) Ako se u roku od pet godina ustanovi postojanje trenutno nepoznate financijske imovine u inozemstvu, ona će se što prije raspodijeliti u omjeru navedenom u stavku (2) ovog članka i uz primjenu mehanizma opisanog u članku 6..

Članak 6.

Svaka država sljednica imenuje po jednog predstavnika svoje središnje banke ili drugoga ovlaštenog predstavnika u Odbor koji će se sastati u roku od 30 dana od potpisivanja ovoga Ugovora radi dogovora o modalitetima inicijalne raspodjele spomenute u članku 5. ovoga Aneksa. Njihov će cilj biti izvršiti što bržu raspodjelu imovine. Osim toga, oni

će zajednički dogovarati verificiranje, utvrđivanje i izvršenje raspodjela na temelju članka 4. ovoga Aneksa. Oni će također izvršiti pripreme za raspodjelu u mogućem opsegu imovine prema članku 1.(f) i dugovanja prema članku 2.(1) (a) (iv) ovoga Aneksa u omjerima utvrđenim u članku 5.(2). Odbor će također izraditi konačan popis svekolikog duga SFRJ.

Članak 7.

Jamstva SFRJ ili njene NBJ za deviznu štednju položenu u nekoj poslovnoj banci ili nekoj od njenih ispostava u bilo kojoj od država sljednica prije datuma njena proglašenja neovisnosti bit će predmetom pregovora bez odgode, time da se pritom posebno uzme u obzir potreba zaštite devizne štednje pojedinaca. Ti će se pregovori održati pod pokroviteljstvom Banke za međunarodna poravnanja.

Članak 8.

(1) Povrat državama sljednicama njihovih doprinosa Saveznom fondu za razvoj manje razvijenih republika i Kosova, isplata doprinosa koje države sljednice duguju Fondu, te otplata kredita tim državama iz navedenog Fonda, ukidaju se.

(2) Financijske obveze SFRJ prema Sporazumu sklopljenom između SFRJ i Italije 18. veljače 1983. o konačnom rješenju uzajamnih obveza raspoređuju se na države sljednice koje su korisnice toga Sporazuma. Sporazum s Italijom sklopljen 1955. između SFRJ i Republike Italije o lokalnoj trgovini između po-dru-čja Gorizia-Udine i Sežana-Nova Gorica-Tolmin (Gorički sporazum) kao i Sporazum između SFRJ i Republike Italije o po-graničnim područjima Trsta s jedne strane i Buja, Kopra, Sežane s druge strane (Tršćanski sporazum), zajedno s pripadajućim platnim dogovorima, isključeni su iz odredbi ovoga stavka. Pitanja vezana za Tršćanski sporazum rješavat će Hrvatska i Slovenija. Pitanja vezana za Gorički sporazum rješavat će samo Republika Slovenija.

Članak 9.

U svezi s raspodjelom dogovorenom u prethodnim člancima ovog Aneksa države sljednice zaključile su Ovlast za otkrivanje podataka u dodatku ovom Aneksu, te će u opsegu u kojem to još nisu učinile:

(a) omogućiti slobodan pristup i dati preslike evidencija i podataka koje zatraži svaka država sljednica i koji su u njenu posjedu i odnose se na financijsku aktivu i pasivu SFRJ. Računi Narodne banke Jugoslavije, otvoreni nakon datuma prvog uvođenja sankcija UN, nisu predmetom ove obveze otkrivanja informacija.

(b) razmjenjivati informacije o računima i financijskoj imovini koji se nalaze u bankama u trećim državama i pripadaju određenim osobama (kako ih utvrde vlasti koje u tim državama reguliraju bankovno poslovanje).

Članak 10.

Svaka država sljednica uvela je novu valutu i ustanovila je svoju monetarnu neovisnost. Kao takve, nijedna država sljednica neće postavljati financijska potraživanja ili pokretati pravne postupke protiv bilo koje druge države sljednice vezane za uvođenje svoje nove valute ili uspostavu svoje monetarne neovisnosti.

ANEKS D ARHIVI

Članak 1.

(a) Za potrebe ovoga Aneksa, pojam »državni arhivi SFRJ« obuhvaća sve dokumente, bez obzira na vrijeme njihova nastanka ili vrstu, i bez obzira gdje su smješteni, koje je stvorila ili primila SFRJ (ili bilo koji konstitutivni dio jugoslavenske države od 1. prosinca 1918.) u obavljanju svojih funkcija i koji su 30. lipnja 1991. pripadali SFRJ sukladno njezinom unutarnjem zakonu te koje je sukladno saveznom zakonu o uređenju saveznih arhiva čuvala neposredno ili nadzirala kao arhivsko gradivo u bilo koju svrhu.

(b) Za potrebe ovoga Aneksa, pojam »republički ili drugi arhivi« odnosi se na arhivsko gradivo bilo koje države koja je bila konstitutivna republika SFRJ ili njihovih teritorijalnih ili administrativnih jedinica, i obuhvaća sve dokumente, bez obzira na vrijeme njihova nastanka ili vrstu, i bez obzira gdje su smješteni, koje je stvorila ili primila bilo koja od ovih republika ili njihovih teritorijalnih ili administrativnih jedinica u obavljanju njihovih funkcija i koji su im 30. lipnja 1991. pripadali sukladno važećem zakonu te koje su, sukladno zakonu o uređenju arhiva svake republike, čuvali neposredno ili nadzirali kao arhivsko gradivo u bilo koju svrhu.

(c) Pojam »dokumenti« u prethodnim stavcima uključuje filmske, audio ili video vrpce i druge zapise te bilo koji oblik računalnog zapisa, kao i dokumente koji predstavljaju kulturno vlasništvo.

Članak 2.

Ako su republički ili drugi arhivi bili premješteni iz republike kojoj su pripadali, ili ako su državni arhivi SFRJ bili premješteni s mjesta njihova nastanka, prema odredbama ovoga Aneksa i u skladu s međunarodno prihvaćenim načelom provenijencije, država koja ih trenutačno nadzire vratit će ih što je prije moguće republici kojoj su pripadali ili na mjesto njihova nastanka.

Članak 3.

Dio državnih arhiva SFRJ (upravni, tekući i arhivski zapisi) koji je neophodan za redovito upravljanje teritorijem jedne ili više država, sukladno načelu funkcionalne pertinencije, predat će se tim državama, bez obzira gdje je to arhivsko gradivo trenutačno smješteno.

Članak 4.

(a) Dio državnih arhiva SFRJ koji predstavlja cjelinu

(i) koja se izravno odnosi na teritorij jedne ili više država, ili

(ii) koja je nastala ili je primljena na teritoriju jedne ili više država, ili

(iii) koja se sastoji od međunarodnih ugovora kojih je SFRJ bila depozitar i koja se odnosi jedino na pitanja glede teritorija jedne ili više država, ili na ustanove koje imaju sjedište na teritoriju jedne ili više država,

predat će se tim državama, bez obzira gdje je to arhivsko gradivo trenutačno smješteno.

(b) U predstojećoj podjeli državnih arhiva SFRJ, na temelju ovoga članka,

(i) izvornik Međunarodnog ugovora o problemima vodnog gospodarstva potpisanog između SFRJ i Grčke 1959. (Službeni list SFRJ, br. 20. od 4. lipnja 1960.) i Međunarodnog ugovora o čuvanju i obnavljanju pograničnih znakova na jugoslavensko-grčkoj granici za zaštitu, sprječavanje i rješavanje pograničnih incidenata (Službeni list SFRJ, br. 20. od 26. veljače 1959.) bit će predan Republici Makedoniji.

(ii) izvorni tekst ili ovjerene preslike Međunarodnog ugovora iz Osima i Osimskog sporazuma iz 1975., te bilo kakvi s njima povezani ugovori, arhivsko gradivo i pripremni radovi glede njihovih pregovora i provedbe, bit će od sada dostupni Hrvatskoj i Sloveniji kako bi mogle, uz potpuno posjedovanje relevantnih materijala, pregovarati s Italijom o posljedicama tih međunarodnih ugovora za njihove države.

Članak 5.

Ako sukladno člancima 3. i 4. arhivsko gradivo pripadne dvjema ili većem broju država, te će se države dogovoriti koja će od njih dobiti izvornik i omogućiti drugima da naprave preslike.

Članak 6.

(a) U svezi s državnim arhivima SFRJ, osim onoga arhivskog gradiva navedenog u člancima 3. i 4., države će ugovorom, koji će se sklopiti u roku od 6 mjeseci nakon stupanja na snagu ovoga Ugovora, utvrditi njegovu pravičnu međusobnu raspodjelu, ili njihovo zadržavanje kao zajedničko nasljeđe država koje će imati slobodan i neometan pristup tom gradivu. Ako se takav ugovor ne sklopi, arhivsko gradivo postat će zajedničko nasljeđe. U oba slučaja, svaka država može napraviti preslike arhivskoga gradiva o kojem je riječ na osnovi pravične podjele troškova.

(b) Ugovor iz stavka (a) uzet će u obzir sve relevantne okolnosti koje uključuju uvažavanje, koliko je moguće, načela poštivanja cjelovitosti arhivskih fondova državnih arhiva SFRJ, kako bi se olakšao potpuni pristup tim arhivskim fondovima i njihovo istraživanje. Poštivanje cjelovitosti arhivskih fondova ne dovodi u pitanje gdje bi se određeni arhivski fond trebao čuvati. Ministarstva ili odjeli odgovorni za arhive u svakoj državi u roku od 24 mjeseca od dana kada ovaj Ugovor stupi na snagu utvrdit će i međusobno razmijeniti popise arhivskih fondova na koje bi se ovo načelo trebalo primijeniti te će nakon toga nastojati usuglasiti jedinstven popis u daljnjem roku od 3 mjeseca. Također će utvrditi te međusobno razmijeniti u roku od 24 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Ugovora popis arhivskoga gradiva na koje se odnose članak 3. i 4.

Članak 7.

U predstojećoj provedbi ovoga Ugovora, omogućit će se slobodan i neometan pristup predstavnicima zainteresiranih država državnim arhivima SFRJ do 30. lipnja 1991. Taj pristup također se primjenjuje na republičke i druge arhive (osim na tekuće zapise) koje sada imaju dotične države.

Članak 8.

Republički ili drugi arhivi vlasništvo su dotične države te ne podliježu odredbama ovoga Aneksa, osim sukladno članku 1., 2. i 7.

Članak 9.

Privatno arhivsko gradivo ne podliježe drugim odredbama ovoga Aneksa. Ono koje je oduzeto njihovim vlasnicima nakon 1. prosinca 1918. vratit će se tamo gdje je nastalo ili njegovim vlasnicima, sukladno međunarodno usvojenom načelu provenijencije, bez ikakve naknade ili drugih uvjeta.

Članak 10.

Ako su 30. lipnja 1991. bili na snazi dvostrani međunarodni ugovori SFRJ o povratu arhivskoga gradiva, a koji još nisu u cijelosti izvršeni, države zainteresirane za to arhivsko gradivo spremne su preuzeti prava i obveze koje je prije imala SFRJ glede izvršavanja tih međunarodnih ugovora.

Članak 11.

(a) Sadašnji posjednik izvornika bilo kojega arhivskog gradiva koje treba biti predano u skladu s ovim Aneksom, može napraviti preslike.

(b) Trošak izrade preslika u skladu sa člancima 5. i 11.(a) podliježe daljnjem sporazumu između zainteresiranih država.

(c) Trošak prijevoza arhivskoga gradiva koje treba biti predano u skladu s ovim Aneksom snosit će primatelj.

(d) Sadašnji posjednik arhivskoga gradiva koje treba predati ili koje se može kopirati u skladu s ovim Aneksom pridonijet će smanjenju troškova u što je moguće većoj mjeri.

(e) Bilo koja država koja stavi na raspolaganje arhivsko gradivo za izradu preslika omogućit će dostupnost najboljeg dokumenta za izradu preslika i pružiti slobodan i jednak pristup svim državama koje izrađuju preslike.

(f) Država koja posjeduje izvornike dokumenata koji sačinjavaju dio državnih arhiva SFRJ omogućit će njihovu dostupnost za izradu ovjerene preslike u dokazne svrhe na zahtjev zainteresiranog korisnika, ako preslika u drugoj državi nije upotrebljiva za njegove legitimne potrebe.

Članak 12.

U roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Ugovora predstavnici ministarstava ili odjela odgovornih za arhive u svakoj državi sastat će se kako bi proveli ovaj Aneks te poduzeli neposredno moguće mjere. Pripreme za taj sastanak kao i za početni opći nadzor provedbe ovoga Aneksa, provest će Stalni zajednički odbor osnovan na temelju članka 4. ovoga Ugovora.

ANEKS E MIROVINE

Članak 1.

Svaka država preuzet će odgovornost i redovito plaćati zakonito odobrene mirovine koje financira ta država u svojstvu bivše konstitutivne republike SFRJ, bez obzira na nacionalnost, držav-ljanstvo, mjesto boravka ili prebivalište korisnika.

Članak 2.

Svaka država preuzet će odgovornost i redovito plaćati mirovine koje pripadaju njenim državljanima koji su bili javni ili vojni službenici SFRJ bez obzira na to gdje je njihovo mjesto boravka ili prebivalište, ako su te mirovine bile financirane iz saveznog proračuna ili drugih saveznih sredstava SFRJ, s time da u slučaju osobe koja je državljanin više država -

(i) ako ta osoba ima prebivalište u jednoj od tih država, mirovinu će plaćati ta država, i

(ii) ako ta osoba nema prebivalište u nekoj od tih država čiji je državljanin, mirovinu će plaćati država na teritoriju na kojem je ta osoba prebivala 1. lipnja 1991.

Članak 3.

Države će, ako je potrebno, sklopiti dvostrane aranžmane za osiguranje plaćanja mirovina u skladu sa člancima 1. i 2. osobama koje se nalaze u nekoj državi izvan one koja plaća mirovine tih osoba, za prijenos potrebnih sredstava za osiguranje plaćanja tih mirovina, te za plaćanje mirovina razmjerno plaćanju doprinosa. Po potrebi, sklapanje takvih konačnih dvostranih aranžmana može se provesti sklapanjem privremenih aranžmana za osiguranje plaćanja mirovina u skladu s člankom 2. Svi dvostrani ugovori sklopljeni između bilo koje dvije države imat će prednost pred odredbama ovoga Aneksa, te će urediti pitanje međusobnih potraživanja između mirovinskih fondova država glede plaćanja mirovina prije nego li su takvi ugovori stupili na snagu.

ANEKS F OSTALA PRAVA, INTERESI I OBVEZE

Članak 1.

Sva prava i interesi koji su pripadali SFRJ i koji na drugi način nisu obuhvaćeni ovim Ugovorom (uključujući, ali ne ograničavajući se na patente, zaštitne znakove, autorska prava, tantijeme i potraživanja dugova SFRJ i prema SFRJ), podijelit će se među državama sljednicama, uzimajući u obzir udio za raspodjelu financijske imovine SFRJ u Aneksu C ovoga Ugovora. Raspodjelu takvih prava i interesa obaviti će Stalni zajednički odbor osnovan na temelju članka 4. ovoga Ugovora.

Članak 2.

Sva potraživanja prema SFRJ koja nisu uključena u ovaj Ugovor razmotrit će Stalni zajednički odbor osnovan na temelju članka 4. ovoga Ugovora. Države sljednice izvijestit će jedna drugu o takvim potraživanjima prema SFRJ.

ANEKS G PRIVATNA IMOVINA I STEČENA PRAVA

Članak 1.

Privatna imovina i stečena prava građana i drugih pravnih osoba SFRJ države sljednice štitiće se u skladu s odredbama ovog Aneksa.

Članak 2.

(1) (a) Prava na pokretnu i nepokretnu imovinu koja se nalazi u nekoj državi sljednici na koju su građani ili druge pravne osobe SFRJ imali pravo na dan 31. prosinca 1990. priznat će se, te će biti zaštićena i vraćena od te države u skladu s utvrđenim standardima i normama međunarodnog prava bez obzira na nacionalnost, državljanstvo, mjesto boravka ili prebivalište tih osoba. To uključuje osobe koje su, nakon 31. prosinca 1990. stekle državljanstvo ili mjesto boravka ili prebivalište u nekoj drugoj državi, a ne u državi sljednici. Osobe koje ne mogu ostvariti ova prava imaju pravo na naknadu u skladu s normama građanskog i međunarodnog prava.

(b) Bilo kakav navodni prijenos prava na pokretnu i nepokretnu imovinu učinjen nakon 31. prosinca 1990. i zaključen pod prisilom ili protivno pododjeljku (a) ovoga članka, bit će ništav.

(2) Svi ugovori sklopljeni od strane građana ili drugih pravnih osoba SFRJ do 31. prosinca 1990, uključujući one sklopljene s javnim poduzećima, poštovat će se bez diskriminacije. Države sljednice omogućit će izvršavanje obveza na temelju takvih ugovora tamo gdje je izvršenje takvih ugovora bilo spriječeno raspadom SFRJ.

Članak 3.

Države sljednice poštovat će i zaštititi prava svih fizičkih i pravnih osoba SFRJ na intelektualno vlasništvo, uključujući patente, zaštitne znakove, autorska prava, i druga povezana prava (npr. tantijeme), te će se pridržavati međunarodnih konvencija u tome smislu.

Članak 4.

Države sljednice poduzet će mjere koje mogu zahtijevati opća načela prava ili su na drugi način pogodne za osiguranje učinkovite primjene načela iznijetih u ovome Aneksu, kao što je sklapanje dvostranih ugovora i obavještanje njihovih sudova i drugih nadležnih tijela.

Članak 5.

Ništa u gore navedenim odredbama ovoga Aneksa neće dokidati odredbe dvostranih ugovora sklopljenih o istome pitanju između država sljednica koji, na određenim područjima, mogu biti mjerodavni za te države.

Članak 6.

Domaće zakonodavstvo svake države sljednice glede stanarskog prava primjenjivat će se podjednako na osobe koje su bile državljani SFRJ i koje su imale to pravo, bez diskriminacije na bilo kojoj osnovi kao što je spol, rasa, boja kože, jezik, vjera, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovinsko stanje, rođenje ili drugi položaj.

Članak 7.

Sve fizičke i pravne osobe iz svake države sljednice će, na temelju reciprociteta, imati ista prava pristupa sudovima, upravnim sudištima i tijelima te države i drugih država sljednica u svrhe ostvarivanja zaštite njihovih prava.

Članak 8.

Gore navedene odredbe ovoga Aneksa ne dovode u pitanje bilo koja jamstva nediskriminacije povezana s privatnom imovinom i stečenim pravima koja postoje u domaćem zakonodavstvu država sljednica.

Članak 3.

Provedba ovog Zakona u djelokrugu je Ministarstva financija, Hrvatske narodne banke, Ministarstva vanjskih poslova, Ministarstva obrane, Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi, Ministarstva pravosuđa, Ministarstva kulture, Državnog arhiva i drugih državnih tijela u čiji djelokrug ulaze pitanja obuhvaćena Ugovorom.

Vlada Republike Hrvatske nastavit će poduzimati potrebne radnje u cilju utvrđivanja činjeničnog stanja vezano za sredstva koja su predmet raspodjele u skladu s člankom 5. stavkom (1) podstavkom (iii) Aneksa C Ugovora o pitanjima sukcesije.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona Ugovor o pitanjima sukcesije nije na snazi, ali se u skladu s člankom 12. Ugovora, njegov članak 4. stavak 3., članak 5 Aneksa A, članci 1. te 5.-6. Aneksa B, kao i članak 6 te Dodatak Aneksa C, privremeno primjenjuju od dana potpisivanja Ugovora, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti, u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.